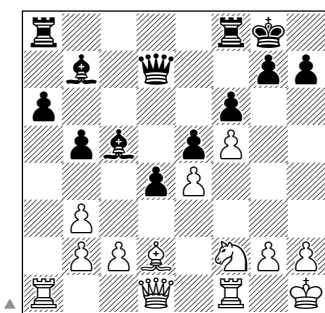

BENT LARSEN

Potpourri

Bent Larsen er Danmarks i særklasse største skaknavn i de hundrede år, Dansk Skak Union fejrer her ved jubilæet i 2003. Stormesteren bor i Argentina, og danske skakfans har skullet til udenlandske tidsskrifter for at læse Bent Larsen-artikler. Imidlertid lykkedes det DSU-formand Ole Block at få en aftale i stand med Bent Larsen om at skrive i Skakbladet gennem hele jubilæumsåret.

Hvad bør hvid trække?

Eller stærkere:
Hvad er Hvids sidste chance?

Dette er den første af en serie. Lad det være skrevet med det samme, at seriens midtpunkt er nogle af mine partier, dette efter udtrykkeligt ønske fra en indflydelsesrig læser OB. Egentlig havde jeg tænkt mig at starte med enten en lidt lang titel i stil med teaterstykkerne fra sidst i 60'erne: Måske kunne man endnu forstå, at jeg holder dette her remis – men at vinde det er umuligt! Eller også: Hvor kommer ideerne fra? Et tema er også: Symmetri. Men det endte altså med ovenstående, fuldstændig intetsigende titel. Måske kunne der have stået som undertitel: Skak er et svært spil.

Om der er et ønske fra min side i retning af at være belærende, det er ikke rigtig klart. Det må enhver læser selv bestemme: Den lærelystne bør eksempelvis tage sig en tænketur på mindst 10 minutter, før han besvarer spørgsmålet under det første diagram.

Partiet er fra sidste runde af WFW-turneringen i London 1989. Watson, Farley og Williams er nogle store sagførere, der har en masse at gøre med søfart. Jeg vandt deres turneringer i London 89, London 90 og New York 90. Men i 89 startede jeg elendigt. Efterhånden kom jeg i gang, og da Suba gange uventet tabte i næstsidste runde, var førstepladsen lige pludselig et spørgsmål mellem Danny King og undertegnede.

Jeg skulle have Sort! Om jeg var ked af det, er lidt svært at rekonstruere. Jeg vidste jo, at King var farlig,

men på den anden side tænker jeg i den slags situationer på Keres' score i marathon-kandidatturneringen i Jugoslavien 1959: 7 af 14 med hvid, 12 af 14 med Sort!! Jeg har da selv mange gange haft en bedre procent med Sort end med Hvid, men i de sidste år er det blevet vanskeligere.

Mine spekulationer over første-trækket førte ikke rigtig til noget. Jeg kendte ikke min modstander godt nok. Men den Åbne Spanier var på værkstedet, og den lukkede syntes jeg ikke rigtig om. 1... g6 og 1... c6 blev overvejet, men jeg vovede mig altså til Sicilien:

♔ **Danny King**
♚ **Bent Larsen**

Siciliansk / B30

1. e4 c5 2. Sf3 Sc6 3. Lb5!?

Av! Muligvis er han enig med mig i, at 3. d4 er en fejl. Det skrev jeg i hvert fald i *How to Open a Chess Game*. (Jeg må her i slutningen af 2002 tilstå, at jeg aldrig har læst Kings meget roste bog om Najdorf-Varianten. Eller siger han som Khalifman senere samme år: En Maroczy (3. d4 cxd4 4. Sxd4 g6 5. c4) kan man ikke vinde mod Larsen.

3. Lb5 er et stort problem, jeg har besvaret det med e6 mange gange, men nogen nem variant er det ikke for Sort. 3... Db6 er næppe helt korrekt. Også 3. Sf6 er Svært. 3... Sa5 kan ikke være korrekt. Hvid kan endog svare 4. Le2. 3... g6 giver gode remischancer. Sådan spiller Anand,

og når Shirov bliver for vild, kan Sort endda vinde.

Jeg havde faktisk allerede haft problemet én gang i turneringen, mod William Watson, Der kom jeg i en akavet stilling, men det var let at forbedre. Jeg besluttede mig, i strid med al sund fornuft, til at gentage varianten:

3... e6 4. 0-0 Sge7 5. Sc3

Han følger Watson! Jeg regnede egentlig både c3 og Te1 for vanskelige problemer.

5... Sd4 6. Sxd4 cxd4 7. Se2 a6!

Forbedringen. Mod Watson spillede jeg 7... Db6? 8. a4 a6 9. Ld3 Sc6 10. c3 Le7, og efter 11.a5! kunne jeg ikke lide resultatet af åbningen.

8. La4 Sc6 9. d3 Lc5 10. f4 d5!?

Uden en smule optimisme vinder man ikke, uanset farven på ens brikker. Jeg overbeviste mig selv om, at efter 11. Sg3 f5!? 12. exf5 exf5 13. Te1† Kf7 14. Sf1 ville det tage Hvids Sb1 seks træk at nå det gode felt f3. Seks træk i træk i stedet for to! Nu senere er jeg ikke rigtig sikker på, hvad sort kan bruge de vundne tempi til. Men uden at tale om telepati kan man slå fast, at den slags overbevisninger ofte har en god virkning på modstanderen!

11. Kh1 b5 12. Lb3 dxe4 13. dxe4 Sa5 14. f5 Sxb3 15. axb3 e5 16. Sg1 f6!?

Mere af samme skuffe! Jeg er nemlig begyndt at fornemme, at min modstander er nervøs. Man kunne måske få ideen f5-f6. Man burde vel nu give skakken på h5, men tabet af rokaden er ikke rigtig nogen katastrofe. Måske står tårnet godt på h8 i forbindelse med et eller andet modangreb med g6...

17. Ld2 Dd7 18. Sh3 Lb7 19. Sf2 0-0

En vanskelig beslutning, og det er næsten umuligt at sige, om den er rigtig! Den lange rokade tror jeg ikke rigtig på, men 19... Tc8 kan der næsten ikke rejses nogen indvendinger imod. Eller kan der? I nogle tilfælde står tårnet godt på a8, og Tfc8 og Lf8 er meget harmonisk og økonomisk.

20. De2??

Herefter kommer Hvid for sent alle

steder. Den eneste chance var 20. b4 med ideen Ta3. Under efteranalysen eller 'the post mortem' så vi på 20 b4 Ld6 21. Ta3 Tfc8 22. Th3 Df7 23. Th4!? Tc7 24. Sd3 Tac8 25. Se1 og blev enige om, at det var uklart. Og at 23... Tc4 måske var bedre. 23... Dc4!? tænkte vi ikke på. Sådan er disse Post Mortens, der desværre i mange tilfælde danner grundlaget for alskens skrivelser.

I alle tilfælde: dette er det punkt, hvor dette parti kan bruges som instruktionsmateriale. Det er ikke spørgsmålet om at tabe et tempo! Det ene tempo bliver til tre eller ti eller tusind tempi. Toget er nemlig kørt.

20... Tfc8 21. c4

Heller ikke godt, men 21. b4 Lf8 er meget gunstigt for Sort. Det ville jeg sandsynligvis have spillet, det var, hvad jeg angav straks efter partiet. Men 21. b4 Lb6 er også stærkt. En fingeranalyse går videre med 22. Tfc1 Tc4 23. Ta3 Tac8 24. Th3 Txc2 25. Txc2 Txc2 26. Dh5. Hvis 26... Txd2 ikke er helt klart, så er der 26... h6 (27. Lxh6 Txf2), og 26... Df7 må også vinde.

„Dette“

„Hvis din modstander er i gang med en dårlig plan, skal du ikke gøre noget for at forhindre den!“

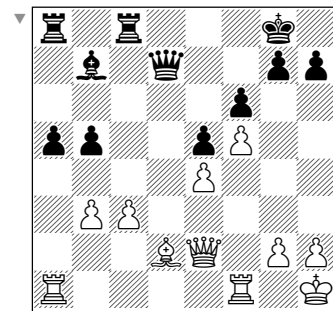
21... dxc3 22. bxc3 Lxf2!

Spørgsmålet er nemlig ikke, hvad der byttes, men hvad der bliver tilbage. (Tarrasch og mange andre).

23. Txf2 a5!

En 'multi'. (Et træk med flere formål). Bonden er på vej til a1, og undervejs bliver der måske lejlighed til at se nøje på feltet c4. Hvad der er blevet tilbage er nemlig en kæmpeløber på b7 mod en elendig løber på d2. Og det er lidt svært at hvids modchancer. Et forsøg kunne være 24. g4, men efter 24... a4! 25. bxa4 Txa4 23. Txa4 bxa4 26. g5 Dc6 vinder Sort, og 25... Tc4! er endnu bedre.

24. Tff1

24... Td8!

For finsmagerne! Ingen betvivler, at 24... a4 havde vundet, og det er muligvis det næstbedste træk. Men det aldeles ikke mystiske tårntræk, hvad med det. Ikke bare tager Sort den eneste åbne linie. Han truer løberen på d2! Denne elendige løber er ikke blot passiv, den skal passes på og beskyttes. Flytte kan den dårligt. 25. Le3 Lxe4; 25. Le1 Dd3; 25. Lc1 Dc6 eller Dd3. Mod 25. Tfd1 enten Dd3 eller Dc6; eller 25. Tad1 Dc6 26. Tfe1 a4. Eller for den sags skyld 25. Tad1 Dd3 26. Tfe1 Dxe2 eller Dc2.

25. Ta2 a4! 26. bxa4 Txa4! 27. Txa4 bxa4 28. Lc1 Dd3

Her opgav Hvid! e4 falder, og rent bortset fra den svage c-bonde er der 'kandidater' på f5 og g2. Jeg er ikke sikker på, om min modstander havde planlagt en hævnsskak på a2 og afstod, da han så svaret Ld5!

Men hvilket sceneskifte ved 20. træk! Dertil var partiet et eksempel på, hvor svært det er at spille skak. Men de få resterende træk kunne have givet den i københavnske skakkredse for hundrede år siden berømte kursusbestyrer Nehm anledning til at servere sin yndlingspåstand: – Skakspillet har kun én fejl. Det er for let!

Det næste parti byder fra træk nummer to på et forsøg på at gøre det svært. Det lykkedes. I den grad, at jeg heller ikke begreb, hvad der foregik. Det spillede i 1. runde af en Open i Buenos Aires 1986, og vi kan godt lige nævne betænkningstiden: To timer til 40 træk, en time mere til resten.

♔ **Bent Larsen**
♔ **Andrada**

Fransk / C00

1. e4 e6 2. b3

Dette havde jeg aldrig spillet i et turneringsparti. Men hvad ellers er der, når man ikke har lyst til at spille 2. d4...? 2. g3 d5 3. Lg2 dxe4 4. Sc3 Ld7! er behageligt for Sort, og 2. f4 d5 ligeledes. Tartakowers 2. Se2 og 2. c4 tror jeg ikke meget på. Måske 2. d4 d5 3. Sh3, men den dybere mening med dette Morphy-træk er aldrig gået op for mig. 2. De2 er en mulighed.

2... d5 3. Lb2 Sf6

Anbefalet af mange eksperter. 3... er et andet fremragende træk. Derimod spiller de færreste 3... dxe4, og endnu færre ville efter Sc3 vove sig ud i 4... f5. Kan nogen forklare mig hvorfor? Der er selvfølgelig ingen virkelig teori, blot nogle få eksempler fra mesterpraksis.

4. e5 Sfd7

I samme turnering spillede nogle runder senere et parti Campos - Mellano med 4... Sg8. Hvid svarede 5. h4!?, lige netop det, jeg planlagde! Forklaring følger: Med Sg8 tilstræber Sort manøvren Se7-f5, som Nimzowitsch yndede. Nu besvares 5... Se7 med h5, men hvis Sort spiller 5... h5 spiller Hvid sådan noget som 6. Le2. Sort bliver så nødt til at spille g6, men så er hans kongefløj en smule hullet. En springer på f5 er smuk. Det kan ende med, at Hvid bytter den af.

5. f4 c5 6. Sf3 Sc6 7. Lb5!? Se7!?

Smukt spillet. Springeren kan senere gå til f5 – eller til c6! Jeg burde nu have spillet 8. a4.

8. 0-0? h5?

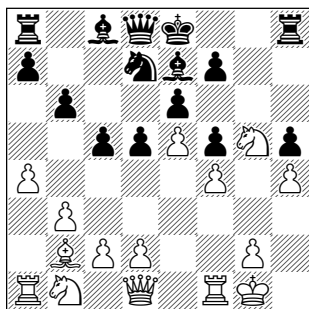
Muligvis lidt hårdt, men a6 må være bedre. Tegnene er en smule påvirkede af mine fornemmelser under partiet.

9. a4! Sf5 10. Ld3 g6

Interessant var Sb8. David Bronstein kan godt lide den slags, og naturligvis er det en god vittighed i den beskrivende notation: det er kongespringeren, den dér på b8. Og a pro

pos Bronstein: han spørger, hvad det er for et træk, stormestrene slår de andre med: Bishop takes Knight! Det kommer straks.

11. Lxf5 gxf5 12. h4 Le7 13. Sg5 b6

Jeg var udmærket tilfreds med stillingen. Jeg overvurderede den nok en smule. En af mulighederne er 14. Tf3, inspireret af et parti Reshevsky - Benko, hvor Ta3-b3 gjorde sin virkning, selv om dronningfløjen var lukket totalt med a4-b2-c4-d5 osv. mod a5-b7-c5-d6 osv. Men her kunne jeg ikke rigtig se det, og for at finde et argument til at slå denne idé af hovedet, fandt jeg på 14. Tf3 Lb7 15. Tg3 Sf8! med planen Dd7 og Sg6. Men 14. c4 Lb7 15. Sc3 d4 kunne umuligt blive andet end remis, og således kom jeg til en 'fælde' (det troede jeg virkelig!) som vil blive forklaret lidt nærmere i næste note.

14. d4!? La6 15. Tf2 cxd4

At opretholde spændingen er det sværest i skak. Men 15... c4 kommer åbenbart ikke på tale pga. 16. La3. Men partitrækket fortjener ikke noget spørgsmål! Det troede jeg endnu efter partiet. Fælden skulle være noget i retning af 'den lette løsning'. Sorts problembarn er jo springeren på d7, og det problem løses. Men løberen på d4 bliver meget stærk, og muligheden a4-a5 dukker op. Det er altså rigtigt. Det er bare ikke nok!

16. Lxd4 Sc5 17. Sc3 Dc7

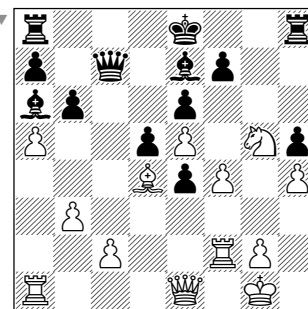
17... Se4 var også muligt. Jeg angav bagefter 18. Sxe4 dxe4 19. a5, hvilket er meget tvivlsomt pga. 19... bxa5 20. Dd2 Tb8! Bedre er 19. Dd2 Sc7 20. De3 eller 20. a5, men efter 20...

b5 21. De3 b4 ser jeg ikke nogen fordel for Hvid.

18. De1 Se4 19. Scxe4 fxe4??

Spillet efter en tænketur på næsten 10 minutter! Hvilke spøgelses mon Sort så efter 19... exd4, f.eks. 20. a5 b5 ...

20. a5

Så spadserede jeg lidt. En bekendt sagde til mig, at i første runde skal man vinde hurtigt. – Jaja. Min bonde er allerede nået til a5! Sort tænkte og tænkte. Det eneste forsøgeb5. Men her træder John Nunn's regel i funktion: når modstanderen har gjort en fejl, er det mest sandsynlige – at han gør én til!

20... Lc5?? 21. axb6 axb6

21... Lxb6 var sejere, men Hvid vinder bl.a. med 22. De3 Lxd4 23. Dxd4 Db6 24. Dxb6 axb6 25. c3!

Nu regnede Sort med 22. De3 Lxd4 23. Dxd4 Dc5 med en forbedret udgave af denne variant. Han havde en blind plet på c3.

22. Dc3! De7 23. f5

23.b4 vinder også. Men teksttrækket skaber en anden front og vinder let. Mod 0-0 har jeg 24. Dg3 Kh8 25. f6 Dc7 26. Lxc5 bxc5 27. Sxe4 Tg8 28. De3 Tg6 29. Sxc5

23... Lb7 24. Txa8† Lxa8 25. fxe6 fxe6 26. b4

26. Tf6 vinder også, 26... Lxd4 27. Dxd4 Dc5 28. Sxe6 Dxc2 29. Da7.

26... Lxd4 27. Dxd4, e3

Eller 27... Tf8 28. Tf6. Eller 27... Lb7 28. Dxb6 Lc8 29. Tf6! Tf8 30. Dc6† Kd8 31. Txe6.

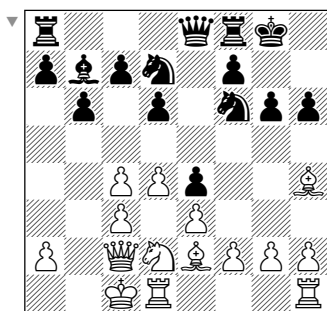
28. Tf6 e2 29. Kf2 Tf8 30. Kxe2 Txf6 31. exf6 e5

Blokaden brudt. Hurrah!

32. Dxb6 Db7 33. f7† opgivet.

Men i samme turnering, i den næstsidste runde, mod en stærk international mester, der havde et halvt point mindre end jeg – der spillede jeg noget, der efter min egen mening er meget instruktivt. Vi ser lige de første 15 træk:

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sf3 b6 4. Sc3 Lb4 5. Lg5 Lb7 6. e3 Lxc3† 7. bxc3 d6 8. Ld3 Sbd7 9. Dc2 e5(?) 10. Lf5 h6 11. Lh4 0-0 12. Sd2 De8 13. 0-0-0 g6 14. Ld3 e4 15. Le2

Hvad spiller Sort?

Hjælpspørgsmål: hvilket træk kan Sort i hvert fald ikke undvære?

De lærelystne kan passende tage 20 minutter, det er nemlig ikke helt let. Og svaret kommer i næste artikel!

Et 'apparat'

Men potpourriet flyver til Buenos Aires 1980. Til et parti, der ikke er særlig berømt. Det har noget at gøre med at udnytte modstanderens tidnød. Det har noget at gøre med typiske gevinster. Desuden er der noget mystisk angående den dårlige løber. Og endelig forsøger jeg med dette eksempel at forklare, hvad et 'apparat' er. Det er ikke klart defineret i litteraturen, men det består af mindst en bonde og en officer. I sin simpleste form kan det være en sort bonde på b7 og en løber på c6. De beskytter hinanden, og desuden skyder denne løber i retning af den hvide kongefløj.

Endelig kunne partiet være gemt til artiklen med de umulige gevinster, men der er Hort i alle tilfælde repræsenteret.

♔ **Vlastimil Hort**
♚ **Bent Larsen**

Caro-Kann / B19

1. e4 c6 2. d4 d5 3. Sc3 dxe4 4. Sxe4 Lf5

Mit yndlingstræk er egentlig 5... Sf6. Sbd7 har jeg kun spillet en enkelt gang, mod Mecking i Manila 1975. Måske burde jeg have gjort det noget oftere. Jeg spillede stærkt og energisk, men han holdt remis med det yderste af neglene.

5. Sg3 Lg6 6. h4 h6 7. Sf3 Sd7 8. Ld3!?

Bravo! Jeg har altid påstået, at dette er bedre end h5. I nogle varianter med kort rokade af Sort er det sværere for Hvid at åbne linier med g4-g5. Og i andre varianter står bonden på h5 i slag. Modargumentet kunne være, at i nogle andre slutspil er det vigtigt, at h6 er fastlagt på den hvide dronningløbers farve.

8... Lxd3 9. Dxd3 e6!?

Mit patent! Jeg nægter at spille Dc7. Mod 10. Lf4 ville jeg have spillet Sgf6 med pointen 11. 0-0-0 Le7 12. c4 b5, hvor Tal i Tilburg spillede 13. c5!?. En anden af mine ideer er 10. Lf4, Lb4†!?

10. Ld2 Sgf6 11. 0-0-0 Le7

Jeg er virkelig forsigtig. Både her og i næste træk undlader jeg det frække a5.

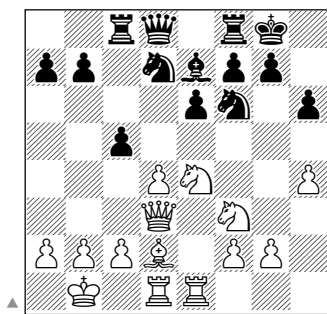
12. Kb1 c5!

Herefter tror jeg ikke, at Hvid har noget fordel. Det ville være nærliggende at give remis!

13. The1

En interessant mulighed er 13. Th3!?. Derefter er den korte rokade risikabel!

13... 0-0! 14. Se4 Tc8

Hvid finder ikke noget og beslutter sig til at bytte nogle brikker.

15. dxc5 Sxc5

Det er næsten for solidt. På en af mine (mange) optimistdage spiller jeg selvfølgelig Dc7. Mod 16. b4 kan jeg vælge mellem b6 og a5, og efter 16. b4 b6 17. Sd6 er der valget mellem Tcd8, Tb8 og Ta8 samt selvfølgelig bxc5!?

I en kommentar til partiet har jeg skrevet, at også med teksttrækket spiller jeg på gevinst, men det kan vel ikke være rigtigt.

16. Sxf6† Lxf6 17. Dxd8 Tfxd8 18. Le3 Txd1† 19. Txd1 a6 20. c3 Kf8 21. g4 Le7 22. Se5 Ke8 23. h5!

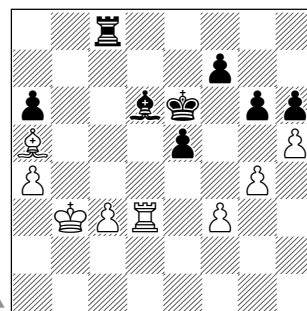
Jeg ved det godt, Hvid står nærmest en smule i overkanten. Men han er allerede ved at være i tidnød.

23... Se4 24. f3 Sd6 25. Kc2 b5!

Jeg havde været mere ked af 25. a4. **26. b3 Lf6 27. Txd6 Lxe5 28. Td3 Ke7 29. a4 bxa4 30. bxa4 Ld6 31. Lb6 e5 32. La5?**

Hvid er i gang med en plan: Han vil bryde blokaden på c5. Denne plan er fuldstændig vanvittig, og vi står vel her over for en illustration til en af de bedste af de vittigheder, der udgør den sovjetiske skakskole: – Hvis din modstander er i gang med en dårlig plan, skal du overhovedet ikke gøre noget for at forhindre den!

32... Ke6 33. Kb3 g6!

Et vendepunkt! Hvis den hvide løber var blevet på e3...

34. Lb4 Lc7! 35. c4 Tb8 36. Ka3 gxh5 37. gxh5 Tg8 38. Ld2 f5!

Så frækt som muligt. I alvorlig tidnød vover Hvid ikke at slå på h6. Måske blev han bange for f4 eller

Vlastimil Hort.

Tg3, men ellers er 39. Lxh6, Th8 selvfølgelig udmærket, her er 40. Lg5? dårligt pga. 40... Txx5 41. Ld8 Lxd8 42. Txd8 Th3!

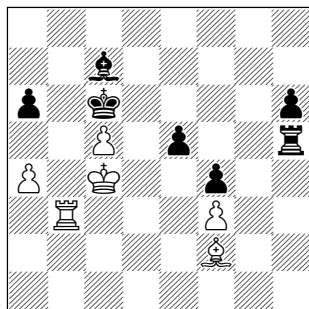
39. Kb4 Tg3 40. Tb3 f4!

Fyrre! Mod 41. Kc5 e4 42. Tb7 har jeg 42... exf3 43. Le1 La5!

41. Le1 Th3 42. Lf2

Denne gang er det 42. Kc5 e4 43. Tb7 Ld6† 44. Kc6 Th1!, igen kommer Hvid for sent til alle tog.

42... Kd6! 43. c5† Kc6 44. Kc4 Txx5

Ja, jeg ved det godt, jeg sagde mindst én bonde. Men Kc6 og Lc7 er nu alligevel et apparat. De tager alle indbrudsfelter på b- og d-linien, og bønderne på e5 og f4 tager så mange felter fra den hvide løber, at den reduceres til at være en brik, som tårnet eller kongen skal dække. Hvis Hvids tårne styrer mod g1, bliver det standset med 45. Tb1 Th2! Efter 46. Tf1 er 46... h5 fristende, men stærkere er 46... La5! 47. Kd3 Kd5 48. Ke2 Lc3 49. c6 La5! 50. Tc1 Kd6 eller 50. Kd3 h5 51. Le1 Lc7, og Hvid har stadig intet modspil.

45. Kd3 Th2 46. Ke2

Eller 46. Tb2 h5 (47. Ke4 h4 48. Kf5 Tg2!).

46... Th1 47. Le1 h5 48. Kf2 – og Hvid opgav.

Han kunne ikke holde ud at se en sort bonde på h3. Vlastimil Hort har sandsynligvis spillet ti gange så mange Caro-Kann'er med Sort. Han gjorde det også dagen efter, mod Kavalek: 1. e4 c6 2. d4 d5 3. Sd2 dxe4 4. Sxe4 Lf5 5. Sg3 Lg6 6. h4 h6 7. Sf3 Sd7 8. h5 Lh7 9. Ld3 Lxd3 10. Dxd3 e6 11. Ld2 Sgf6 12. 0-0-0 Le7 13. Se4 0-0!? 14. Sxf6† Sxf6 15. Kb1 c5 16. De2 cxd4 17. Le3 Lc5 18. Lxd4 Lxd4 19. Txd4 Db6 20. g4 Tfd8 21. c3 Td5 22. Txd5 Sxd5 23. Ka1 Td8 24. Sd4 Dc7 25. Td1?? (tidnød) Sxc3! og Sort vandt. Men man ved stadig ikke, om bonden står bedre på h4...

Så svært er det.

En åbning, der har vist sig svær at gendrive, er Farajowicz-gambit. Den blev heller ikke gendrevet i den åbne turnering i Las Palmas 1992. Det prøvede jeg slet ikke på! Men Romero, der har spillet den mange gange, brugte en masse tid. 38 minutter til de første syv træk. Men mit 8. træk tænkte han åbenbart slet ikke på.

♔ Bent Larsen

♚ Romero

Farajowicz-gambit / A51

1. d4 Sf6 2. c4 e5

Hov!

3. dxe5 Se4

Da jeg begyndte at læse Skakbladet, var 4. Dc2 den autoriserede gendrivelse, senere blev det 4. a3. Gad vide, om min modstander planlagde 4. a3 Dh4 eller 4.a3 b6 eller noget helt tredje. Jeg havde engang tænkt på 4. g3, men jeg kunne ikke rigtig huske varianterne. En af dem var 4. g3 Sc6 5. Lg2 Lb4† 6. Kf1!, men jeg kunne ikke rigtig lide 4. g3 Lb4† 5. Ld2 Lc5. Jeg udskød g3:

4. Sd2 Lb4

Han kunne også have spillet Sc5. 5. b4 svækker for meget, og Sb1 er blevet lokket væk fra c3.

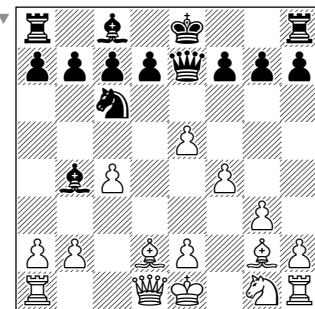
5. g3! Sc6

27 minutter!

6. Lg2 Sxd2 7. Lxd2 De7??

Rigtigt var 7... Lxd2† 8. Dxd2 Sxe5 med en kedsommelig stilling. Måske har Hvid en lille fordel efter 9. c5, men jeg er ikke sikker.

8. f4!!

Det er det træk, der aldrig er godt i disse gambitter, Budapestter med 3... Sg4 og Farajowicz. Men dette her er altså noget så irriterende som en undtagelse. Sorts relativt bedste er sandsynligvis Lc5, men den tidligere junior-EM bliver helt vild:

8... g5?!

Nu er 9.Sf3 udmærket, f.eks. 9... gxf4 10. gxf4 Tg8 11. 0-0. Men nu fik jeg lyst til at spille gambit!

9. Lxb4!? Dxb4† 10. Dd2 Dxc4 11. Tc1! Dxa2 12. Sf3

Min modstander tænkte og tænkte. Nu er han en bonde foran. Det er i øvrigt et helt normalt fænomen, at gambitspillere går på bonderov. Hvad disse folk er ude efter er at undgå normale, balancerede stillinger.

Jeg var ganske ubekymret! Jeg planlagde at besvare gxf4 med 13. 0-0. Jeg tænkte på Muzio-gambit, hvor Hvid ofrer en officer for at slå den sorte kongefløj i stykker (1. e4 e5 2. f4 exf4 3. Sf3 g5 4. Lc4 g4 5. 0-0). Egentlig var jeg ikke i topform, og dagen før havde jeg tabt en elendig gammelinder til Vaiser, der senere vandt turneringen. Jeg var i færd med at forberede rejsen til Shanghai, som chef for den ungarske delegation til damernes kandidatturnering!

Måske tænkte Romero også på Mu-

zio. Han besluttede sig i hvert fald til at undgå åbningen af f-linjen.

12... g4 13. Sg5 Da5

Hvad ellers? Efter 13... h6 14. Ld5 Da5 15. Dxa5 Sxa5 16. Sxf7 Th7 17. h3 eller 17. Txc7 Txf7 18. Lxf7† Kxf7 19. h3! kommer de hvide bønder tromlende, før Sort får sine styrker organiseret, eksempelvis 19... Sc6 20. hxg4 Ke7 21. g5!

14. Dxa5 Sxa5 15. Ld5!

15. Txc7 Sc6 er alt for indviklet. Nu er derimod 15... Ke7 16. Txc7 udmærket, men simple er næsten 16. Sxf7 Tf8 17. Sh6! 15... h6 har vi set allerede.

15... f6!?!?

Vildere og vildere.

16. exf6 c6 17. Le4 d5

17... h6 18. Lg6† Kf8 19. Sf7 Tg8 20. f5 er helt klart.

18. Lxh7 Txh7

Et træk af en vis elegance. Mod 19. Ld7 var jeg tilfreds med 19. e4.

19. Sxh7 Kf7 20. e4 dxe4

Nu var tiden ved at blive knap. 20... Kg6 var sejere.

21. Tc5 Sb3

Eller 21... Kg6 22. Tg5†! Kxh7 23. h3! gxh3 24. g4.

22. Tg5 Lf5!! 23. Txf5 Kg6 24. Tg5† Kxh7 25. h3! opgivet.

Siden Sorts 12. træk så jeg frem til dette, men først nu blev der tid til det.

Bagefter tabte jeg imidlertid til Topalov, der kendte en variant af Dragen bedre end jeg. Et fjollet åbningsvalg. Men om Topalov er det noget helt andet, jeg vil berette. Han kan nemlig godt lide sol og tilbragte derfor meget tid i Canarias. Men uheldigvis forelskede Danailov sig i en pige i Salamanca. Danailov er international mester, god ven og træner. Altså så Topalov sig nødsaget til at slå sig ned i Salamanca. Det gjorde ondt på ham, når canariske venner ringede og spurgte, hvilke temperaturer der herskede deroppe. 8 graders frost? Hvorfor kommer du ikke herved, vi har over 20 grader, og I kunne ligge på stranden og analysere!

Holdledernes indsats ved junior-hold-DM

Til Simon R. Madsens kommentar til vores arrangement om junior-hold-DM skal dette med for fuldstændighedens skyld.

Alle ledere, derimellem Simon R. Madsen, blev både ved invitationen til stævnet og ved ledertræffet umiddelbart inden stævnet i tale og på skrift gjort opmærksom på skolens regler om ølforbuddet. De enkelte hovedkredsens ledere blev informeret om at påse overholdelsen af denne betingelse hos deres hold, og ingen

kommentarer lød mod dette. Først nu, hvor afsløringen

har fundet sted, tager Madsen til genmæle. Til vores store skuffelse oplevede vi oven i købet, at nogle ledere (ikke Madsen selv, men deltagere på Madsens hold) gik forrest i ølfeften, de samme ledere, som skulle have stoppet den aktivitet.

Det er korrekt, at lederne blev budt på øl, når deres hold var lagt til ro. I en helt anden bygning end elevernes. Kald så det dobbeltmoralsk. Hvad skal vi så kalde de pågældende leders indsats?

Claus Rossen, Tjele

skakskole.dk

Program for foråret 2003

Onsdagstræning

Træning hver onsdag fra 19.30 med Christian Christensen for seniorer op til rating 1500 fortsætter. I januar med visualisering som overordnet emne og slutspil i februar og marts. Dette hold er planlagt til at køre indtil udgangen af maj.

Vi åbner et hold fra d. 22. januar med IM Jacob Aagaard for +1500 i rating, samme sted og samme tid. Dette hold kører til og med udgangen af april.

Weekendseminarer

22. og 23. februar. Klokkerne 13.00-17.00 begge dage: Et nyt seminar med den svenske juniorlandstræner og IM, forfatteren Jesper Hall med emnet Fältschackets hemmelighed. Undervisningen foregår på svensk. Pris 150 kr. pr. dag.

24.-27. april. Klokkerne 18.30-22.30 torsdag og fredag, 14.00 - 18.00 lørdag og søndag: Den tidligere nr. 3 i verden, GM Artur Jusupov fra Tyskland. Emnet endnu ikke fastlagt. Undervisningen foregår på engelsk. Pris 1000 kr. for deltagelse i hele arrangementet og 350 kr. pr. dag.

NB: Tilmelding anbefales, da der er begrænset deltagerantal på 20.

Vi forhandler med en svensk stormester om et ekstra seminar, men har ikke aftalt datoer p.t. Hold øje med vores hjemmeside.

Al undervisning afholdes i K41's lokaler, Mellemtoftevej 11, 1 min. gang fra Valby S-togs Station. Tilmelding ved fremmøde. For mere information gå til www.skakskole.dk eller ring til 43 46 43 27 (Jacob Aagaard).

